

# Eltitkolt felkelés

## Nyugat-magyarországi felkelés évfordulója

INTERJÚ

ZAGYVA GY. GYULA



A mai közvélemény a „politikailag korrekt” oktatásnak köszönhetően szinte semmit nem tud arról, hogy 1921-ben egy maroknyi hazafi megváltoztatta a történelmet azzal, hogy fegyveresen szembeszállt a trianoni békediktátumban Ausztriának ítélt magyar területekre bevonuló osztrák csendőrökkel. A felkelés eredményeként Sopron ma is Magyarországhoz tartozik. A nyugat-magyarországi ellenállás harci eseményeinek első szakasza a Sopronnal szomszédos, tőle nyugatra fekvő Ágfalván kezdődött augusztus 28-án és ugyanott zárult szeptember 8-án. A nemrég ország-világ előtt aljas módon meghurcolt Kosaras Péter Ákos hadtörténész, tanár nyilatkozott lapunknak, az ő segítségével igyekeztünk feleleveníteni a több mint 80 évvel ezelőtt történeteket.

— A mai Magyarországon, amikor kezd újraéledni a magyar nemzet egyes részeiben az önvédelmi ösztön amit szinte gyökerestül kiirtottak a kommunizmus évtizedeiben, mindennél fontosabb lenne, hogy azok az emberek, akik fölveszik a harcot a nemzetpusztító hatalom erőivel szemben, történelmi példát is lássanak maguk előtt. Amiből kiderülhetne, hogy lehet reménytelennek tűnő helyzetekben is helyt állni, visszafordíthatatlannak tűnő szituációkat is megváltoztatni. Ilyen példát mutat a nyugat-magyarországi felkelés is, ugyanis olyan, máig ható változásokat hozott a magyar történelemben, hogy az egyik legnagyobb nemzetellenes bűncselekménynek számít, hogy szinte kiradírozták a történelmkönyvek lapjairól. Az

egyik legfontosabb, nemzeti fejlődést hátráltató dogmát, a trianoni békediktátum sérthetetlenégét és visszafordíthatatlanságát cáfolta meg ez a népi kezdeményezés már 1921-ben. Erre az állítólagos sérthetlenségre hivatkozik most boldog-boldogtalan, akikbe a kommunizmus évtizedei alatt belenevelték, hogy Magyarország egy vesztes háború miatt megérdemli azt, ami vele történt. Holott egy nemzeti vezetésű kormány uralma alatt pár év alatt, a tankönyvek lapjaira helyezve, meg lehetne tanítani a felnövekvő fiatal nemzedéknek, hogy igenis voltak olyan hazafiak, akik egyáltalán nem nyugodtak bele,

hogy szétdarabolták hazánkat. Megmutatták, hogy az alulról szerveződő erők is képesek olyan hatást kifejteni, aminek az akkori Európa is kénytelen volt engedni. Persze, a most a nyakunkon ülő nemzetellenes, népbuító kormánynak már csak éppen az hiányozna, hogy a mai fiatalok annak a Prónay Pálnak a példáján nőjenek föl, aki egy végigharcolt élet után, még hetven évesen is részt vett a II. világháborúban és Budapest ostroma alatt különítményt vezetett az orosz tankok ellen. Ezért fontos feladat, hogy legalább magunk között ne hagyjuk elfeledni, és főleg ne hagyjuk mocskolni azok emlékét, akik ha kellet életük árán is, de szembeszálltak a Magyarországot megnyomorító diktátummal.

Az utóbbi időben soproni hazafiak elkezdtek felébrésztetni a nyugat-magyarországi felkelés emlékét. A



Prónay Pál

Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom soproni szervezete pár éve például életre

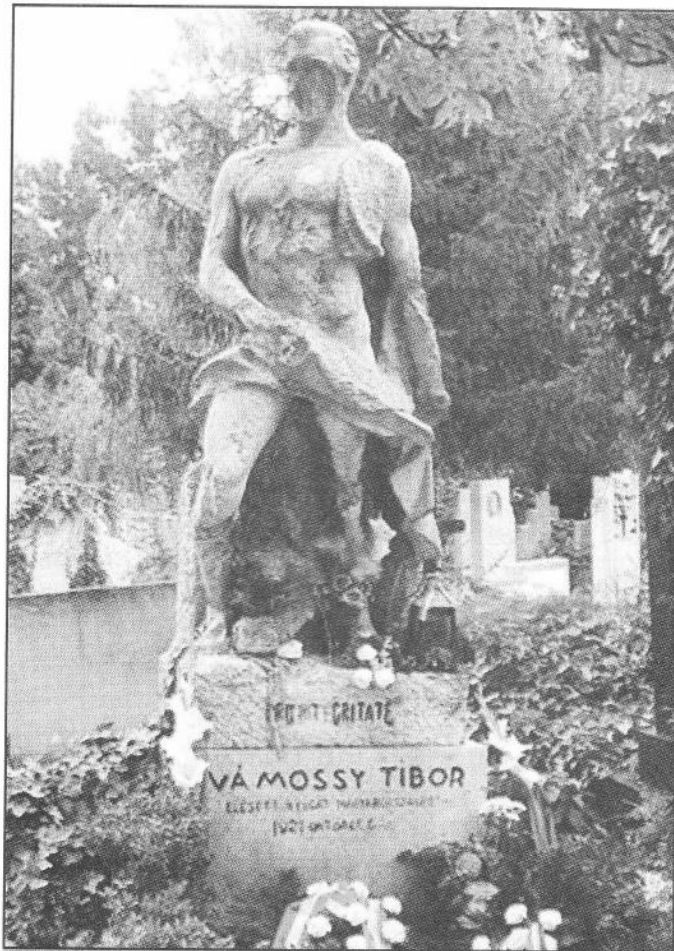
hívta a Rongyos Gárda emléktúrát, ami a harci cselekmények helyszíneit járja be, amihez idén Göbl Gábor soproni zenész szervezésében már egy a Rongyos Gárdáról megemlékező zenei fesztivál is párosul. Mindkét eseményre szeptember 13-án kerül sor, tehát a soproni hazafiak is teszik ami a dolguk, és nem hagyják feledni a hősök példáját. Hirdetik az igazságot, hogy nem kegyként kaptuk a népszavazás lehetőségét az antant hatalmaktól, hanem fegyverrel kényszerítették ki azt a Rongyos Gárda hősei.

Lapunk is megpróbálja a saját eszközeivel ezt az alapigazságot körüljárni, a nyugat-magyarországi felkelés és a Rongyos Gárda egyik legfőbb ismerőjével, Kosaras Péter Ákos hadtörténész-szel beszélgettünk.

— **Miért nevezik felkelésnek a Sopron környékén zajló harcokat?**

— Az elnevezés onnan adódik, hogy az elcsatolt nyugat-magyarországi területeken zajló eseménysorról beszélünk. Az akkori osztrák kormány benyújtotta igényét Nyugat-Magyarország területeire, amely igényét egészen bizonyosan azzal a céllal támogatta az Antant, hogy békétlenséget szítson Magyarország és Ausztria között. A felkelés szót azért használjuk az eseményekre, mert formálisan már ki-

mondattott a területek átadása, illetve a magyar kormányzati szervek, és Buda-



A Rongyos Gárda egyik hőséneke megrongált sírhelye

és Szibériában halt meg, vagy a kommunista gyilkosok végezték-e ki.

— A nyugat-magyarországi harcoknak tehát az az óriási politikai eredménye lett, hogy a Trianonban megszületett elcsatolási döntést visszavonták. Viszont ez az a tény, amit soha nem említenek meg, és amikor a hűség városának nevezik Sopront, soha nem mondják el, hogy minek is köszönhette valójában e város a lehetőséget a népszavazás kiírására. Ki kell végre mondani, hogy a Rongyos Gárda nyugat-magyarországi felkelése, önfeláldozó harca kényszerítette ki a népszavazást!

— Egyértelműen! Hiszen az,

hogy a soproni és környékbeli polgárok bebizonyíthatták szavazataikkal, hogy hűek a Magyar Királysághoz, ahhoz kellett egy olyan helyzetet teremteni, hogy ezt megtehessek. A helyzet megteremtése pedig egyértelműen a felkelésben résztvevőknek köszönhető. Az, hogy ők a fegyveres összecsapások során az egész szóban forgó területet felszabadították, és visszaverték az osztrák csendőrség alakulatait az egykori határon túlra, ezáltal tárgyalásra kényszerítették az Antantot. Ennek a tárgyalásnak lett aztán az eredménye az, hogy Sopron és egész Nyugat-Magyarország ma nem Ausztria része. Örök hála és tisztelet ezért a Rongyos Gárda hőseinek!